

MAHİR ÇAYAN KİTABI

Toplu Yazılar ve Üzerine Yazılar

Mahir ayan Kitabı. Toplu Yazılar ve zerine Yazılar

© Dipnot Yayınları, 2025

■ ■ ■

Dipnot Yayınları: 446

ISBN: 978-625-6742-44-4

Sertifika No: 48147

1. Baskı: 2026/Ankara

■ ■ ■

Hazırlayan: Emir Ali Türkmen

Dizi Kapak Tasarımı: Yılmaz Aysan

Kapak Uygulama: Ilgın Fidan

■ ■ ■

Baskı ncesi Hazırlık: Dipnot Bas. Yay. Ltd. Őti

Baskı: Sözkesen Matbaacılık (Sertifika No: 46586)

İvedik O. S. B. 1518. Sok Mat-Sit İş Merkezi No: 2/40 Yenimahalle/ANKARA

Tel: (0312) 3952110

■ ■ ■

Dipnot Yayınları

Selanik Cad. No. 82/24 Kızılay/Ankara

Tel: (0312) 4192932/Faks: (0312) 4192532

e-posta:dipnotkitabevi@yahoo. com

www. dipnotkitap. com

MAHİR ÇAYAN KİTABI

TOPLU YAZILAR VE ÜZERİNE YAZILAR

Hazırlayan
Emir Ali Türkmen

*dipnot yayınları

Hazırlayanın Notu

Bu kitabın Mahir Çayan'ın *Toplu Yazılar*'ını içeren bölümü DEVRİMCİ-YOL yayınları tarafından Ocak 1978'de yayımlanan baskı esas alınarak hazırlanmıştır.

Beş bölüm halinde topladığımız yazıların Birinci Bölümü *Türk Solu* dergisinde çıkan yazıları kapsıyor. İkinci Bölüm *Aydınlık Sosyalist Dergi*'de çıkan polemikleri içeriyor. *Aydınlık Sosyalist Dergi* içindeki ayrışmadan sonra yazılan "ASD'ye Açık Mektup"u, *Kurtuluş*'ta imzasız çıkan "Devrimde Sınıfların Mevzilenmesi ve Yayın Politikamız" başlıklı yazıyı ve "Kesintisiz Devrim I"i ise Üçüncü Bölüm'de sunduk.

Kızıldere katliamında Mahir Çayan'ın yitirilmesi nedeniyle tashih edilememiş taslak metin *Kesintisiz Devrim II-III* ismiyle anılmaktadır. Bu broşürle birlikte, 1972 Mayısındaki durum değerlendirmesine ilişkin bir notunu Dördüncü Bölüm'de yayımlıyoruz. Beşinci Bölüm'de ise ekler yer alıyor.

"Mahir Çayan Üzerine Yazılar" bölümü ise yazarların bu kitap için kaleme aldığı yazılardan oluşmaktadır.

~~Parti nazi in Italia
in senso razzista sono degeneratione~~

Yatmaktadır. Politikaların aslî amacı stratejik çıkarların
korunmasıdır, haselet çıkarı, emek durumları korunma-
dır. Bu yönü, genel olarak, kapitalizmin amacı bunların
minim aykırılığıdır. Özgü olarak bu çalışmada
Türkiye'de yansımaları yatmaktadır. Bu amaçla

BÖLÜM III:

I) EMPERYALİZMİN ÜÇÜNCÜ BUNALIM DÖNEMİ

111 Amerika emperyalizmi, II. yarıdan payların savaştan en az yarısını ve en az 100 milyar dolar emperyalist ülkelerin elinde. Güçlü dənizlə kəşf bənzərlik savaşa yığdığı sərmayə ikrasına transferləri ilə ölkə emperyalist-kapitalist əhəmiyyətli ekonomiyasını hegemoniyaya əldən əldə. Həll savaşa və də savaşa blok kəsi, emperyalist blokun yandırmaqlıqna üslubları. Dənizə kapitalist blokunun, bədənində, Amerika imperatorluqlarını dənizlə gücün savaşa kəndəli yoxluq əldən əldə [Kapitalist dünya üçün minin 2/3 rə USA yığışdırılır]

Emperyalizmin ill. bunların darsınında darsın bu
darsında, emperyalist ilski ve celstiler bunm olark ilki temel
cepte bu deger, ilize ugrasmaylar.

- ③ Empyophilomonas reissii (ulama cecikili) empyofilom
 yemden pzybzim suzars yal zamsa mkan ortdan kllnshtr.
 ④ Empyofilom mabin brcdmi dgrsmushtr.
 Brcdmi dgrsmushtr ton smngedpki ilke kaman kaman kllnshtr.
 mkan zblnshtr. Aqkylzyl yemni fglly yal brcdmi.

İÇİNDEKİLER

MAHİR ÇAYAN ve THKP-C	13
Kesintisizler'in Hikâyesi	23
Emir Ali Türkmen	

TOPLU YAZILAR

I. BÖLÜM

SON GENÇLİK HAREKETLERİ ÜZERİNE.....	29
İçinde Bulunduğumuz Evre ve Gençliğin Durumu	29
Demokratik Öğrenci Hareketleri, CHP ve FKF.....	30
AREN OPORTÜNİZMİNİN NİTELİĞİ.....	33
9 Haziran, Ereğli TİP Teşkilatı	34
5 Temmuz Zonguldak.....	38
6 Temmuz Zonguldak Toplantısı	40
REVİZYONİZMİN KESKİN KOKUSU I	45
REVİZYONİZMİN KESKİN KOKUSU II.....	67

II. BÖLÜM

SAĞ SAPMA, DEVRİMCİ PRATİK VE TEORİ	87
Objektif Şartlar ve Sağ Sapma.....	93
Objektif Şartlar ve Milli Demokratik Devrim Teorisi	93

Hortlayan II. Enternasyonal Oportünizmi ve Tekelci Dönemin Marksizmi	100
“Köylü Devrimi Olarak” Milli Demokratik Devrim Savaşı.....	103
Sağ Sapma ve Devrimci Pratik	104
Proletaryanın Öncülüğü Meselesi.....	107
Objektif-Subjektif İlişkisi.....	107
İttifaklar Politikası ve Sağ Sapma: Ünlü İkili Görev	114
Kemalizmin “Sağı-Solu” ve Asker-Sivil Aydın Zümre.....	119
Milli Cephe Politikası.....	125
Kitle Çizgisi ve Sağ Sapma	129
Sonsöz	130
YENİ OPORTÜNİZMİN NİTELİĞİ ÜZERİNE.....	131
Marksist Metot Üzerine	133
Fidel-Guevara ve Küba Deneyi Karşısındaki Tavrımız	138
Mao’nun Leninizmin Hazinesine Katkıları ve Yeni Oportünizm	143
Milli Demokratik Devrim Teorisi	143
Milli Demokratik Devrim Özünde Bir Köylü Devrimidir	144
Halk Savaşı Milli Demokratik Devrimin Zorunlu Bir Durağıdır	145
İdeolojik Öncülük Esastır	147
Milli Demokratik Devrim Stratejik Tezi Proletaryanın Hegemonyasını İçinde Taşır	147
Proleter Kültür Devrimi	156
Objektif Şartlar Esas Faktördür.....	159
Hegemonyanın Objektif Şartlarının Varlığı Tartışılmaz!	161
Sosyalist Siyasi Bilinç ve Proleter Devrimci Siyasi Mücadele	168

III. BÖLÜM

AYDINLIK SOSYALİST DERGİYE AÇIK MEKTUP	177
Devrim Anlayışı	187
Çalışma Tarzı	189
Örgüt Anlayışı.....	190

YAYIN POLİTİKAMIZ.....	197
DEVİRİMDE SINIFLARIN MEVZİLENMESİ	201
İdeolojik Önderlik Esastır.....	203
Köylülerin Devrimde Temel Gücü Teşkil Etmesi, Devrimci Savaşta Kırların Temel Alan Olmasından Dolayıdır	209
Askeri Yan, İdeolojik ve Politik Yandan Ayrı Olarak Ele Alınamaz	211
KESİNTİSİZ DEVRİM I.....	215
ÖNSÖZ	217
DEVRİMİN TANIMI	219
A. TEKEL ÖNCESİ MARKSİZMDE DEVRİM TEORİSİ	221
I Marx ve Engels'te Devrim Kavramları.....	221
II Devrim Aşaması, Evrim Aşaması ve Buhranlar Teorisi	225
III Sürekli Buhran ve Sürekli Devrim Teorisi	230
VI Devrimci Şiddet ve Barışçıl Geçiş.....	235
V “Millilik” ve Enternasyonalizm.....	236
VI Proletarya Devrimi, Tek Ülkede mi Bütün Avrupa’da mı?	238
B. EMPERYALİST DÖNEM	
MARKSİZMİNİN DEVRİM TEORİSİ	241
I SERBEST REKABETÇİ KAPİTALİZMİN TEKELCİ KAPİTALİZME DÖNÜŞMESİ	241
II MARKSİZMİN “ORTODOKS” TAHRİFİ VE LENİNİST DEVRİM TEORİSİ (I).....	243
III MARKSİZMİN “ORTODOKS” TAHRİFİ VE LENİNİST DEVRİM TEORİSİ (II): LENİNİST KESİNTİSİZ DEVRİM TEORİSİ VE MENŞEVİZM	248
IV BOLŞEVİKLERİN VE MENŞEVİKLERİN PARTİ ANLAYIŞLARI ..	252
V 1905 DEVRİMİ VE LENİN’İN ÖNGÖRDÜĞÜ DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ.....	256
Devrim Şehirden Kıra Doğru Bir Rota Takip Edecektir.....	258

Kurulacak Olan İktidar Temel Güçlerin İktidarı Olacaktır:	
İşçi ve Köylü Devrimci Diktatoryası	258
VI EVRİM AŞAMASI, DEVRİM AŞAMASI.....	263
EvrİM Dönemi	264
Devrim Aşaması	265
<i>a Geçiş devresi: Fransızcası:</i>	266
<i>b Taktik Taarruz devresi:</i>	266
<i>c Stratejik Taarruz Devresi: Nizami Orduya Geçiş ve Ayaklanma:</i>	267

IV. BÖLÜM

KESİNTİSİZ DEVRİM II – III.....	269
GİRİŞ	271
A. ÖN AÇIKLAMALAR	275
I Marksizm-Leninizm Bir Eylem Kılavuzudur.....	275
II Leninizmin Evrensel Tezleri	276
III Evrim-Devrim Aşamaları ve Çalışma Tarzı	277
B. EMPERYALİZMİN III. BUNALIM DÖNEMİ VE LENİNİST ÇİZGİ	285
I Emperyalizmin III. Bunalım Dönemi	285
II Oligarşik Dikta.....	292
III Devrimci Çizgi ve Revizyonizm	293
<i>Devrimci görüş:</i>	298
C. TÜRKİYE’NİN TARİHİ-SOSYAL-EKONOMİK ÖZELLİKLERİ VE PRATİĞİMİZE İLİŞKİN SORUNLAR	301
I MERKEZİ FEODAL OSMANLI DEVLETİ.....	301
<i>Sonuç olarak</i>	303
II KEMALİZM	304
III 1923 DEVRİMİ, 1923-42 ve 1942-50 DÖNEMLERİ	306
IV 1950-71 DÖNEMİ	309
V 12 MART VE DEĞİŞEN SINIFLAR İLİŞKİSİ	310
1) <i>Ülkemizin jeo-politik durumu:</i>	313

2) Tarihi ve sosyal gelişmenin oluşturduğu özellik:.....	313
3) Ülkemizin ekonomik bünyesinin ve de küçük burjuvazinin politik ve ekonomik örgütlenmesinin oluşturduğu özellik:.....	317
4) 1919-23 Harekatının oluşturduğu özellik:	318

D. STRATEJİK HEDEFİMİZ

ANTİ-EMPERYALİST VE ANTİ-OLİGAR- ŞİK DEVRİMDİR 321

A) Objektif Nedenler 323

B) Subjektif Neden 324

E. 12 MART SONRASI TÜRKİYE SOLU 327

V. BÖLÜM

DURUM DEĞERLENDİRMESİ 333

TÜRKİYE HALK KURTULUŞ CEPHESİ'NİN (THKC)

1 NO'LU BÜLTENİ..... 337

İHTİLALİN YOLU 341

THKP'NİN DEVRİM STRATEJİSİ

Amerikan Emperyalizminin Boyunduruğu Altındaki Türkiye 341

Halkımızın Kurtuluşu 342

BAZI ARAŞTIRMA KONULARINA İLİŞKİN NOTLAR 345

I Örgüt Konusunda 345

II Türkiye'deki (1908'den Bu Yanaki) Gelişmeler..... 345

KÜLTÜR SORUNU ÜZERİNE..... 347

TÜRKİYE HALK KURTULUŞ PARTİSİ TÜZÜĞÜ 351

BÖLÜM 1 Genel Program 351

BÖLÜM 2 Parti Üyelerine 351

BÖLÜM 3 Partinin Teşkilat Prensipleri ve Organları 352

Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi 352

MAHİR ÇAYAN ÜZERİNE YAZILAR

THKP-C	355
Ertuğrul Kürkçü	
MAHİR ÇAYAN: DEVLET BABA'YA SOSYALİST İSYAN.....	365
Mahir Sayın	
MAHİR ÇAYAN VE DÖNEMİN SİYASAL DÜNYASI.....	393
İlkay Alptekin Demir – Necmi Demir	
MAHİR ÇAYAN'IN İZİNDE	401
Abdullah Öcalan	
MAHİR ÇAYAN: DEVRİM İÇİN!	413
Mahmut Memduh Uyan	
BİZE KALAN.....	425
Merih Cemal Taymaz	
MAHİR ÇAYAN DÜŞÜNCESİ ÜZERİNE.....	435
Işık Ergüden	
MAHİR VE MAHİR'DEN DAHA FAZLASI	465
M. Ender Öndeş	

MAHİR ÇAYAN VE THKP-C*

Emir Ali Türkmen

Samsun doğumlu Mahir Çayan ortaokul ve liseyi İstanbul'da okudu. 1963'te İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ne kaydoldu. Ertesi yıl Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne geçti. FKF'ye (Fikir Kulüpleri Federasyonu) bağlı olan SBF (Siyasal Bilgiler Fakültesi) Fikir Kulübü'ne ve TİP'e (Türkiye İşçi Partisi) üye oldu. 1965'te FKF'nin başkanlığını üstlendi.

1967'de kısa süreliğine o zamanki kız arkadaşı Gülten Savaşçı'nın yanına Fransa'ya gitti. Fransa'da bulunduğu süre içerisinde Latin Amerika'daki silahlı (fokocu) mücadelelerden etkilendi. Buradaki sosyalist hareketleri ve dönemin tartışmalarını izledi. 1968'deki 6. Filo eylemlerine İzmir'de katıldı ve gözaltına alındı. Bu dönemde TİP içinde Mihri Belli'nin savunduğu Millî Demokratik Devrim (MDD) tezinden yana bir tavır aldı. Çayan, TİP adına Zonguldak ve Karadeniz Ereğlisi'nde çalışmalarda bulundu. Bu gezide Sadun Aren ile TİP senatörü Fatma İşmen'in tutumunu eleştirdi. Bu konudaki görüşleri "Aren Oportünizminin Niteliği" başlığıyla *Türk Solu* dergisinde yayımlandı. Bu arada, savunduğu MDD tezi doğrultusunda ideolojik çalışmalarını yoğunlaştıran Mahir Çayan, *Emek* dergisinde Kenan Somer imzasıyla çıkan "Devlet ve Devrim" ile "Lenin ve Devrim Nasıl Tanımlanmalı" yazılara *Türk Solu*'nda "Revizyonizmin Keskin Kokusu I" ve "Revizyonizmin Keskin Kokusu II" ya-

* Bu yazıda *Sosyalizm ve Toplumsal Mücadeleler Ansiklopedisi*'nin (cilt 7, İstanbul: İletişim Yayınları, 1988, s. 2177-2188) ilgili bölümünden yararlanıldı.

zılarıyla cevap verdi. TİP'le düştüğü temel ayrılığın devrim sorununda düğümlendiğini düşünüyordu. TİP'i bu süreçte yasalıcılıkla suçladı. Türkiye'deki devrim sürecinin ancak silahlı bir mücadeleyle ve kendi özgül koşullarının tespit edilmesiyle yürütülebileceğini savundu. Bu görüşe yakın olan *Türk Solu* ve *Aydınlık* dergilerinde yazdı.

1970 yılında yapılan TİP kongresine katılmadı, fakat TİP ve kendi çalışma çevresindeki öğrenci ve işçilerle bir toplantı örgütledi. Bu arada Mihri Belli ile olan anlaşmazlıklarının iyice su yüzüne çıkması sonucu MDD'cilerden ayrıldı; "genç subayların" iktidarı değiştirmek üzere darbe yapmasını beklemek yerine halk ihtilali için silahlı propaganda faaliyetlerine başladı. Bu ayrışmanın temelinde, Çayan'ın, MDD tespitinin aslında TİP yasalıcılığının başka bir versiyonu olduğunu düşünmesi yatıyordu.

9-10 Ekim 1969'da Ankara'da yapılan ve FKF'nin adını Dev-Genç (Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu) olarak değiştirdiği kurultayda yapmış olduğu uzun bir konuşmayla dikkatleri üzerine çekti ve adeta Türkiye sosyalist hareketinin seyrini değiştirdi. Bu kurultayı Kürkçü şöyle anlatıyor:

O kurultaydan [FKF'nin Dev-Genç'e dönüştüğü kurultay] aklımda bir tek Mahir Çayan'ın konuşması kalmıştı: Bir muhakemeye dayanan, verili durumla Marksist teorik ilkeler arasında bir ilinti arayan, bütün koşulları ve durumları bir devrimin olabilirliği açısından yorumlayan; geleceğe ilişkin bir öngöründe bulunmamıza olanak veren, karşıtlarının neden karşıtı olduğunu anlamamızı ve kendisine hak vermemizi sağlayan tek sunuştu...

Bizi çeken yalnızca konuşmanın içeriği değil, konuşanın kendisiydi de: Kendinden önceki kaba sabalıkları unutturan düzgün ve akıcı Türkçesiyle, belagatiyle; iki saat boyunca hiç kimseyi -sınırlendirse de karşıtlarını bile- bıktırmayan etraflı anlatımıyla; tribünlerden atılan laflara zekice alaylarla cevap verişiyile; gereğinde "efelenişi" gereğinde ders verircesine konusunu sergileyişiyile ve elbette edasıyla, duruşuyla, sözlerini tamamlayan anlamlı yüz ifadesiyile... Konuşması bittiğinde, o ana kadar ruhen koptuğumuz Kurultaya geri dönmüştük.

Mahir Çayan gençlik hareketine kendisinden çalınan devrimci akli ve Marksizmi, sosyalist hareket içindeki mücadeleye kalite ve seviyeyi iade etmişti bir kez daha...¹

¹ <https://bianet.org/haber/on-larin-hayati-mahir-cayan>

Çayan, MDD stratejisinin bir savaş stratejisi olduğunu ve bunun bir savaş örgütü yani bir parti ile gerçekleştirilebileceğini savunuyordu. 15-16 Haziran 1970 işçi direnişinin ardından Mihri Belli ile olan ayrılık çizgileri daha belirgin bir hal kazanmıştı. Aynı yıl sonbaharda toplanan TİP Kurultayı'nda Mihri Belli'nin "proleter devrimcilerin" parti kurma ihtiyacı tespitlerine ertelemeci bir tavırla yaklaşması üzerine Mahir Çayan, Yusuf Küpeli ve Münir Aktolga *Aydınlık Sosyalist Dergi*'nin yazı kurulundan istifa ettiler ve ardından Mahir Çayan, Yusuf Küpeli, Ertuğrul Kürkçü ve Münir Ramazan Aktolga imzasıyla "*Aydınlık Sosyalist Dergi'ye Açık Mektup*" adlı

metni yayımladılar. Bu metinde dile getirilen görüşler daha sonra THKP-C'nin ideolojik/stratejik ilkeleri haline gelecekti. Metinde, işçi sınıfının ideolojik, politik ve örgütsel önderliğinde işçi-köylü ittifakına dayanan partinin, emperyalizmin zayıf halkası olan kırlardan şehirleri kuşatma perspektifini taşıyan halk savaşı stratejisini esas alması gerektiği savunuluyordu. İlk dönemde demir disiplini dayalı bir dar kadrodan oluşan çelik çekirdek halinde örgütlenilecekti. Metinde, devrimci güçler dışındaki öznelerden (ordu vs.) medet uman yaklaşımlara da cephe alınmıştı. THKP-C'nin (Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi) oluşum süreci böylelikle başlamış oldu.

1971 yılının Mayıs ayında THKP-C adıyla ortaya çıkan örgüt, Dev-Genç'in "seçkin" kadrolarının yetiştirdiği ODTÜ ile SBF Fikir Kulüpleri'nden doğdu. ODTÜ'den Münir Aktolga, Ulaş Bardakçı; SBF'den Mahir Çayan, Yusuf Küpeli ve Hüseyin Cevahir bu sürecin ilk çekirdeğini oluşturdular. Daha sonra onlara Ertuğrul Kürkçü, İlhami Aras, Bingöl Erdumlu ve Necmettin Giritlioğlu katıldı. Ayrılığın ardından Ankara Küçükcesat'ta yapılan bir toplantıda on bir kişinin yer aldığı Genel Komite oluşturuldu. Genel Komite geçici bir kuruldu. Kendi içinden üç kişilik bir Merkez Komite tayin etti ve yetkilerini bu komiteye

devretti. Genel Komitede yer alan kişiler şunlardı: Mahir Çayan, Yusuf Küpeli, Münir Aktolga, Ertuğrul Kürkçü, Bingöl Erdumlu, Hüseyin Cevahir, Ulaş Bardakçı, Ziya Yılmaz, Sina Çıladır, Orhan Savaşçı, Sırrı Öztürk. Bu yapı parti kurmaya doğru giden sürecin ilk adımıydı. Henüz bir tüzük ve program yazılmamıştı. Merkez Komitesini teşkil eden kişiler (Mahir Çayan, Yusuf Küpeli ve Münir Aktolga) *Kurtuluş* dergisinin yayın faaliyetini ve örgütün genel idaresini üstlenmişlerdi. Hareket bundan sonra Kurtuluş adıyla anılacaktı.

Grup ilk askeri eylemini Ziraat Bankası'nın Ankara Küçükesat'taki şubelerini soyarak gerçekleştirdi. Soygunda yer alanlar (Mahir Çayan, Ulaş Bardakçı, Hüdayi Arıkan, Hüseyin Cevahir ve Ziya Yılmaz) eşkalarını değiştirmişlerdi ve amaçları bir "silahlı propaganda" değildi. Bu arada *Kurtuluş* dergisinde yayımlanan bir dizi yazıda ortaya çıkan teorik çerçeve, örgütü kimi ideolojik-politik ve stratejik konularda daha net bir biçimde şekillendirdi. Örgüt, partileşmeye doğru giden yolda bir yayın faaliyeti etrafında örgütlenmeyi "revizyonist" bir çizgi olarak niteliyor, halk savaşı stratejisini gerektiren mücadelelerde bu tarz örgütlenmenin yanlış olduğu savunuluyordu. Şehirleri kırlardan kuşatma stratejisinin ister istemez parti kitlesinin yoksul köylülerden oluşmasına yol açacağı üzerinde duruluyor, proletaryanın buradaki fiili yokluğunun yerini onun ideolojik önderliğinin alacağı söyleniyordu. Halk savaşı stratejisinin savunusu daha vurgulu bir biçimde yapılıyor, bu stratejinin "devrimcileri oportünistlerden ayıran" bir çizgi olduğu dile getiriliyordu. Halk savaşının "politikleşmiş bir askeri mücadele" olduğu söyleniyordu. Nitekim, "politikleşmiş askeri savaş" kavramı THKP-C'nin ve ardılı olan grupların ayırt edici yanlarından biri olacaktı. TİİKP (Türkiye İhtilalci İşçi-Köylü Partisi) ve TKP-ML (Türkiye Komünist Partisi-Marksist/Leninist) gibi gruplardan farklı olarak, halk savaşının Maoçu formundan ziyade Latin Amerika'daki gerilla savaşı pratiklerini esas alıyorlardı.

THKO'nun (Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının kurduğu Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu) yaptığı eylemlerin sempati toplayan etkisiyle örgüt, bu kez silahlı propaganda amacını da içerecek biçimde, bir dizi soygun ve fidye eylemine yöneldi. Akbank'ın İstanbul Selamiçeşme Şubesi'ni soydular, ardından fabrikatör Mete Has ile toprak ağası Talip Aksoy'u kaçırıp fidye karşılığında serbest bıraktılar. Nisan 1971'e gelindiğinde Mahir Çayan'ın önerisiyle yeni bir örgütsel yapılanmaya gittiler. Genel Komite yeni bir düzenlemeyle birlikte kaldırıldı, bir tüzük taslağı hazırlandı.

Örgüt sansasyonel bir askeri eylem için karar aldı. İsrail'in İstanbul Başkonsolosu Efraim Elrom'u kaçıracaklardı. 17 Mayıs 1971'de bu eylemi gerçekleştirdiler ve "THKP 1 No'lu Bildiri" ile "THKC 2 No'lu Bildiri" başlıklı metinleri yayımlayarak amaçlarını açıkladılar. Elrom'un kaçırılması eyleminde Mahir Çayan, Ziya Yılmaz, Oktay Etiman, Ulaş Bardakçı, Necmi Demir ve Hüseyin Cevahir yer almışlardı. Yayımladıkları bildirilerde dile getirdikleri istekler hükümet tarafından yerine getirilmeyince Elrom'u öldürdüler. Eylemin ardından devlet seferber oldu. Mahir Çayan ile Hüseyin Cevahir İstanbul Maltepe'deki saklandıkları evden dışarı çıktıklarında sokaktaki bekçilerle silahlı çatışmaya girdiler. Uzun süren çatışma sırasında Sibel Erkan adlı bir genç kadını rehlin olarak bir eve girdiler. Çatışma bölgesine bir zırhlı tugay gönderildi ve çatışmada Hüseyin Cevahir öldürüldü. Mahir Çayan ise yaralı olarak yakalandı. Oktay Etiman dışında Elrom eylemine katılan herkes devletin eline geçti. Mahir Çayan'ın yakalanmasıyla birlikte şehir gerillası faaliyeti sona erdi. Ama devletin operasyonları durmadı. Sol hareketle ilişkisi olan gazetecileri, akademisyenleri ve yazarları da kapsayan bir gözaltı furysı başlatıldı. Mahir Çayan, Nihat Erim hükümetinin bu yaklaşımını "faşizme erken doğum yaptırılması" olarak niteledi ve hükümetin "reformcu" imajının bununla birlikte sarsılmasını Elrom eyleminin bir başarısı olarak değerlendirdi.

Elrom eyleminden sonra yakalanan Münir Aktolga tutulduğu cezaevinden firar etti. Örgütün Ankara'daki kadrolarını bir araya getirdi. Silahlı mücadele konusunda Mahir Çayan'dan farklı düşünen ve tereddütleri olan Genel Komite üyeleri Aktolga'yı ve Yusuf Küpeli'yi yeni bir durum değerlendirmesi için İstanbul'a gönderdi. Mahir Çayan ve cezaevindeki diğer militanların kaçırılmaları İstanbul'daki çalışmanın birinci gündemi olacaktı. Bir süre hastanede yattıktan sonra TCK 146'dan dava açılan Mahir Çayan, duruşmanın savunma aşamasında 29 Kasım 1971'de Ziya Yılmaz, Cihan Alptekin, Ulaş Bardakçı ve Ömer Ayna ile birlikte Kartal-Maltepe Askeri Cezaevi'nden kaçarlardı. Münir Aktolga ile Yusuf Küpeli İstanbul'da Elrom eylemine kadar geçen sürecin bir eleştirisini hazırladılar. Hazırladıkları bu eleştiriye Genel Komite üyeleriyle tartışmadan önce İstanbul'daki kadrolara açmaları örgütte bir kırılmaya yol açtı. Mahir Çayan, Ziya Yılmaz ve Ulaş Bardakçı'nın cezaevinden firar etmeleriyle birlikte söz konusu "özeleştir" süreci örgütsel ayrılıkla sonuçlanacak bir evreye girdi. Yusuf Küpeli ve Münir Aktolga ayrılığa yol açan görüşlerini, ayrıldıktan sonra yazdıkları bir metinde şöyle ifade ettiler: